

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4065/2021
10.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... и умешача на страни тужиле ББ из ..., које заступа пуномоћник Лазо Зубић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Виши суд у Зрењанину, коју заступа Државно правобранилштво, Одељење у Зрењанину, ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 686/21 од 24.03.2021. године, у седници већа одржаној 10.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле и умешача на страни тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 686/21 од 24.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле и умешача на страни тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 686/21 од 24.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 686/21 од 24.03.2021. године, одбијена је жалба и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П 171/20 од 15.10.2020. године којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да је тужила као тестаментални наследник иза пок. ВВ, бив. из ..., активно легитимисана да ступи на место извршног повериоца по извршној исправи - решењу Вишег суда у Зрењанину К 12/12 од 21.03.2013. године, а на основу правноснажно проглашеног и неоспореног судског завештања сачињеног пред Основним судом у Зрењанину РЗ 375/11 од 19.05.2011. године, те да се тужена обавезе да тужилци исплати износ од 301.500,00 динара; одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужилци на име накнаде материјалне штете исплати износ од 301.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, и тужила обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила и умешач на страни тужиле изјавили су ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге и услове за примену члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 1. ЗПП, оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Образложење побијане пресуде за одлуку о одбијању тужбеног захтева не одступа од постојеће судске праксе у тумачењу и примени материјалног права по питању активне легитимације тужиле као завештајног наследника у спору по тужби ради исплате новчаног потраживања које није предмет завештања. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањима у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, док правни став усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године, пресуда Врховног касационог суда Рев 715/2019 од 08.05.2019. године и друге пресуде ревизијског суда нису адекватни у овом случају, јер не поткрепљују тврдњу тужиле о неуједначеној судској пракси, због чега је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Парнични поступак покренут је 06.02.2020. године, тужбом ради утврђења и исплате, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 603.000,00 динара, а вредност предмета спора побијаног дела износи 301.500,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**